

Vanskeligheder, der allerede ere til Stede med Hensyn til Spørgsmaalet om at komme Sparekassen til Hjælp paa en saadan Maade, at den kan komme i Virksomhed igen.

Der er enkelte Talere, der have udtalt sig imod den Forbindelse, som er opnaaet mellem Regeringen og Bankerne for dette Spørgsmaals Vedkommende. Heri tror jeg, disse ærede Medlemmer have Uret. Jeg mener, at der er en Gang i forrige Samling opnaaet en saadan Forbindelse, da det drejede sig om Bankmisøren her i København, er det rigtigt, at denne Forbindelse bliver opretholdt, indtil der er kommet en Afvikling af alle disse Forhold. Det tror jeg, alle Parter ville staa sig ved. Jeg mener ogsaa, der er lagt en gensidig Loyalitet for Dagen baade fra Bankernes og Regeringens Side, som maa have nogen betryggende Karakter, naar Talen er om, at den Kredit, vi kunne yde til forskellige Sider, kan blive opretholdt. Der er kun eet, jeg kan ønske at lægge særlig Vægt paa. Det er, om vi nu, saa snart som muligt, ved Initiativ fra Regeringens, specielt Indenrigsministerens Side kunde faa lagt for os et saadant Forslag til Ændringer i Sparekasselovgivningen, at det Spørgsmaal kunde blive afgjort nu, medens vi have det gode Sind overfor denne Sag. Thi faa vi ikke gennemført en Revision af Sparekasseloven i dette Øjeblik sammen med, at vi behandle denne Sag, er jeg bange for, at der skal indtræde nogen Kulde overfor dette Spørgsmaal. Der er nemlig en Side ved denne Sag, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at beskæftige mig med, og som let kan volde nogen Hindring. Det er Spørgsmaalet om Konkurrencen mellem Bankerne og Sparekasserne. Bankerne have holdt stærkt paa, at de vilde være stillede overfor Modtagelse af Indskud omtrent paa samme Maade som Sparekasserne. (*Birck*: Det skulle de ikke!) Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds siger, at det skulle de ikke. Det er netop det, jeg ønsker at sige, at jeg er bange for, at sørge vi ikke for at faa dette Spørgsmaal afgjort i dette Øjeblik, hvor der er en Art Klemme paa visse Interesser, skal dette Krav for Bankernes Vedkommende om

en Ligestilling med Sparekasserne nok møde frem med bestandig større Styrke. Derfor ønsker jeg at pointere dette Spørgsmaals Løsning som noget, hvortil der i Øjeblikket er Trang.

For øvrigt gentager jeg, at jeg betragter det, som er sket, som en saa stor Ulykke, at den tør betegnes som en national Ulykke, selv om det kun er en enkelt Provins, Sjælland, og den sjællandske Bondestand, og hvad dertil nærmest hører, som er bleven ramt. Det hele har et Omfang, som de, der leve her i Hovedstaden, ikke gøre sig nogen ret Forestilling om. Og man kan gøre sig nok saa megen Umage, saaledes som de ærede Medlemmer for Københavns Amts 1ste Valgkreds og for Københavns 4de Valgkreds, med at paapege Forskellen mellem Bankkrisen, der forelaa for os i forrige Rigsdagssamling, og Den sjællandske Bondestands Sparekasses Krise — jeg skal indrømme, at der er nogen Forskel —, men maa dog indrømme, at den Lighed er der, at der er mange Mennesker, som trues med at blive ruinerede af begge Kalamiteter. Vi have støttet de københavnske Banker paa en saadan Maade, at Sparerne der endnu den Dag i Dag trække 5 pCt. af deres i Bankerne indsatte Kapitaler og ere fuldstændig sikrede mod at lide noget som helst Tab af deres Kapital. Jeg er Værge for en Familie, der har en betydelig Kapital indestaaende i en af disse Banker. Denne Familie hæver sine 5 pCt. og er sikker paa sin Kapital. Det er Mennesker, som trænge til det, og for saa vidt skal jeg ikke sige noget dertil; men naar saa Slægtninge af disse Folk trues med at blive ruinerede ved Sparekasselulykken, siger jeg, at saa kunne vi ikke se bort fra Ligheden mellem de to Begivenheder, og vi kunne ikke overfor den sjællandske Befolkning forsvare at sidde her paa Rigsdagen og støtte de københavnske Banker med den omtalte Virkning og saa lade dem, som ere ramte af den Albertiske Sparekasses Kalamiteter, sejle deres egen Sø. Derfor maa vi bringe den Sag til Afgørelse. Jeg tror, der er periculum in mora. Jeg tror, at det haster, og at vi derfor ikke bør spille for megen Tid med Spørgsmaal, som ligge udenom.